

БРЕЗА

Край морски брѣгъ привела тънки стволи
Лекѣ младостъ бѣла тамъ бреза;
И тъй замислена тя сѣкаше че се моли
Сторенъ грѣхъ, за давнашна беда.

Подъ нея съ яростъ плискатъ се вълнитѣ,
Ни мигъ не спиратъ худия си бѣгъ
И тъй отново чезнатъ въ далнинитѣ,
Залѣли само въ пѣна голый брѣгъ.

Приспивана бредата съни сънува:
- На югъ далеченъ слънцето я гали
Преръща я и страстно я целува
И стетне стеле отъ лъчи вуахи. х/

Навредъ тъма. А морска ширъ не лъчи,
Кипи залива пѣсѣчния брѣгъ;
Мъгли... мъгли... Безспиръ ги небето пласти
Носещъ нерадостъ първи зименъ снѣгъ

45

х/ Мъчно се разчита. По буквено разчитане най-близко е до "стетне", а по смисълъ може да бъде и "сетне".

